

Posudek bakalářské práce Evy Kochové „Dokumenty o severoamerických kulturách ve fondu Knihovny Náprstkova muzea v Praze“ (ÚISK FF UK 2006, 65 stran, přílohy)

V době rostoucího „vlivu Ameriky“ na vývoj současného světa, ale též ve vztahu této skutečnosti k jejím často účelovým interpretacím, jimž v mnoha případech chybí hlubší znalost historických pramenů, je každé seriózní vyhledávání a prezentace psaných, tištěných a obrazových zdrojů informací s cílem přiblížit se pravdivému poznávání života tohoto kontinentu, víc než potřebné. I proto lze uvítat se zřejmým osobním zaujetím připravený popis a analýzu vybraných „amerických dokumentů“ ze sbírek Knihovny Náprstkova muzea, nejúplnějšího „naleziště“ památek severoamerických kultur u nás.

V informačně-knihovnické práci členěné do 10 částí, v nichž sledovala zadané téma v souvislosti s osudy zakladatele muzea a knihovny Vojty Náprstka, se E. Kochová v souladu se stávajícími humanizujícími trendy v knihovědně-výzkumné činnosti nesoustředila jen na úzce „hmotné aspekty“ především „amerických“ knih, novin, časopisů a tzv. okrajových, vesměs z papíru vyrobených dokladů (např. výstřižků), ale pozornost věnovala i jejich myšlenkovému obsahu, tomu, co zmíněné dokumenty nesly či o čem bylo na nich pojednáno (svoboda, technická vyspělost, otrokářství, tragický úděl Indiánů), čímž výsledky jejího studia získaly širší působnost.

Cennou skutečností je rovněž to, že Kochová mající vzhlednou možnost pracovat nezdědka s unikátními historickými i novějšími knihami, resp. dokumenty „v ruce“ - byly mezi nimi exempláře Náprstkem používané po jejich získání v Americe, kam uprchl po porážce revolučních událostí roku 1848 před rakouskou policií, ale též deníky, poznámky, přednášky, copy i materiály o jeho vzdělávací, demokratizační a záslužné organizátorské činnosti po roce 1858, kdy se vrátil do vlasti - objevila v nich a následně ve větší či menší míře sdělila kromě faktů převzatých z literatury i svá zjištění nová nebo nově formulovaná, v jejichž pozadí je možné vytušit jedinečné zážitky, které jí k její badatelské radosti poskytly prameny studované v originální podobě.

Doklad neignorování vnitřní náplně analyzovaných dokumentů i úmyslu napsat práci o člověku, jemuž byly knihy, včetně těch „amerických“ po celý život v nejlepším slova smyslu, i když nikoli jedinou součástí jeho rozsáhlých veřejných aktivit, je ostatně patrný i v Kochovou citovaných názorech a krédech V. Náprstka („Úkol života záleží v zdokonalování sebe sama. Žít pro jiné a ne pro sebe, toť povinnost člověka“... „Žiju sám sobě jen tenkrát, zasvěcují-li svůj život tomu nejvyššímu, co duši mou plní, co srdce moje unáší, totiž svému lidu, člověčenství a sociální volnosti...“, „Srdce moje nechápe nutnosti zla na zemi a proto rád bych přinesl všem obět, které však též od každého požadují, aby bída, chudoba a nevědomost zmizely s povrchu země“ ap.

Předloženou bakalářskou práci s jejím aktuálním významem pro dnešek, amerikanistická studia, obor „Knihovny osobností kultury“ i pro propagaci knihovních fondů Náprstkova muzea, doporučuji k obhajobě jako výbornou.

A handwritten signature in cursive script, likely belonging to the reviewer or a representative of the institution.

11. 9. 2006